

Beretning fra udvalget til prøvelse af fuldmagter.

(Dagsordenens punkt 3 b).

Som sædvanligt samledes udvalget til prøvelse af fuldmagter først henimod slutningen af samlingen. Udvalget valgte enstemmigt ambassadør Kurt Waldheim (Østrig) til formand.

Den sovjetiske repræsentant fremlagde med støtte fra Guinea og Nepal et resolutionsforslag, hvorefter fuldmagterne for „de personer, der kalder sig repræsentanter for republikken Kinas regering“ skulle erklæres ugyldige. Repræsentanterne for USA, Elfenbenskysten, El Salvador, Nicaragua og Japan erklærede, at spørgsmålet allerede var afgjort ved plenarforsamlingens beslutning i Kina-spørgsmålet, hvorfor disse lande ville stemme imod det sovjetiske forslag. Japan tilføjede, at det hidtil havde været praksis for formanden at erklære, at tidligere tilsvarende sovjetiske forslag stred mod forretningsordenen, men for at spare tid var den japanske repræsentant rede til at skride direkte til afstemning om forslaget. Ved afstemningen forkastedes det sovjetiske forslag med 5 stemme mod 3 (USSR, Guinea og Nepal), medens Østrig afstod.

Guineas repræsentant gav under udvalgs-mødet udtryk for stærke reservationer med hensyn til godkendelse af fuldmagterne for den sydafrikanske regerings repræsentanter. Sovjetunionen og Elfenbenskysten udtalte sig til støtte herfor, medens USA og Japan erklærede, at udvalget efter forretningsordenens § 27 alene skulle undersøge, hvorvidt et lands fuldmagter var behørigt udstedt af landets kompetente myndigheder. Dette var tilfældet for så vidt angik Sydafrika, og det måtte tillige være en fordel, at de sydafrikanske repræsentanter deltog i FN's arbejde og derved fik lejlighed til direkte at erfare, hvor stærke følelserne var imod apartheidpolitikken. I modsætning til forrige år blev der ikke fremsat noget forslag om, at udvalget skulle nægte at godkende fuldmagterne for repræsentanterne for Sydafrika.

I forbindelse med udvalgets prøvelse af fuldmagter krævede Guineas ambassadør i lighed med forrige år, at der for fremtiden skulle træffes afgørelse om godkendelse af

repræsentanternes fuldmagter snarest efter Generalforsamlingens åbning.

Beretningen fra udvalget blev behandlet i plenarforsamlingen den 19. december 1966. I debatten, der blev begrænset til afgivelse af stemmeforklaringer, deltog en snes europæiske og afro-asiatiske lande, der alle kom ind på spørgsmålet om Kinas og Sydafrikas fuldmagter, ligesom Syrien på de arabiske landes vegne rejste tvivl med hensyn til Israels fuldmagter.

Ved afstemningen blev beretningen godkendt med 87 stemmer mod 0, medens 25 lande afholdt sig fra at stemme, således østblokken, Frankrig og visse afro-asiatiske lande. (res. 2219).

Generalsekretærens beretning om organisationens arbejde.

(Dagsordenens punkt 10).

I indledningsafsnittet til årsberetningen om organisationens arbejde i tiden 16. juni 1965 til 15. juli 1966 fremsætter generalsekretær U Thant en del betragtninger, der er præget af pessimisme.

Efter U Thants vurdering har skuffelserne i det sidste år endnu engang overskygget de beskedne fremskridt. Den internationale politiske situation er ikke forbedret, og U Thant tænker i denne sammenhæng bl. a. på Vietnam og på konflikten mellem Indien og Pakistan, hvilken sidste ganske vist blev dæmpet gennem FN's bistand. Forholdsvis lidt er sket til forbedring af udsigterne for de to tredjedele af verdens befolkning, der lever i fattigdom og uvidenhed, og skuffelserne har været fremherskende for så vidt angår Sydafrika, Sydvestafrika, Sydrhodesia, Cypern og Mellemøsten. Selv om disse skuffelser stærkt understreger behovet for FN, er de samtidig ikke fremmede for organisationens muligheder for effektiv indgriben.

U Thant konstaterer med beklagelse, at den enstemmige tilslutning for et år siden til løsning af FN's finansielle vanskeligheder på basis af frivillige bidrag ikke er fulgt op af tilstrækkelige bidrag. Den under 20. samling nedsatte ad hoc komité vedrørende FN's finanser har ikke været i stand